

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Hrana sufletului.

Un renumit și învățat preot al bisericii ortodoxe (Gala Galaction) în numărul din Duminica trecută a ziarului „Curentul” își arată nedumerirea asupra faptului că Dl. Ministru al Instrucțiunii a dat ordin ca școlarii să meargă Duminica la biserică. I se pare un lucru foarte bun, dar și el cași alții, se întreabă dacă va fi cu folos acest lucru, dacă biserica lor (adeea cea ortodoxă) le va putea da copiilor aceea hrană sufletească, care trebuie să li se dea?

Cât de mare lucru li se pare ascultarea liturghiei și umblarea la biserică ortodocsilor! Și cât de de sine înțeles ni se pare acest lucru nouă românilor uniți! Cât de nedumeriți stau înaintea îndatoririi să împlinească și ei porunca lui Dumnezeu și cât de multe foloase ne-a adus sufletelor noastre datina din Biserica noastră care ne leagă pe mic și mare, de a-L cerceta pe Domnul, în casa Lui și de a ne uni cu El prin sfânta taină a altarului!

Putem să fim mândri de trecutul nostru și de prezentul nostru, pentru că Dl. Ministru al Învățământului vizitând școalele din Blaj ale Bisericii noastre, a ajuns la frumosul gând ca să dea ordin ca școlarii să cerceteze biserica...

Cu toate aceste, trebuie să ne moderăm puțin însuflețirea, pentru că am început să scăpătăm și noi!

1. Țăranii noștri au învățat, în multe locuri răul obiceiului de a nu și face datoria față de Dumnezeu prin aceea ca să se ducă la biserică în zilele de sărbătoare;

2. Învățătorii — sub răsufletul vântului de necredință, pe care însuși Ministrul Instrucțiunii îl crede păgubitor pentru suflete — uită că sunt și ei fii ai bisericii, cu îndatoriri ca să o iubească și să stârneasce față de ea dragoste și în sufletele micilor lor școlari.

3. Intelectualii și fruntașii se țin prea mari domni pentru a se adânci cu gândul lor în tainele adevărilor creștinești și se simt jenați ca glasului care le vorbește în adâncul sufletului lor despre o lege vecinică dumnezeiască și despre datoria adorării ființei Celei Atotputernice — să-i dea ascultare prin aceea că intră într-o biserică.

Aceste toate sunt însă numai păcate trecătoare, născute din necunoștința adevărului adevăr că azi credința religioasă cucerește. Și cucerește mai ales credința noastră, cea a Romei, cea catolică. — Este câștig și mândrie pentru noi dacă chiar ceice sunt de altă credință, învață dela noi. Este mândrie pentru noi, dacă a noastră Biserică poate să adune în tot anul la un loc zeci de mii de oameni, la congresele Agrului, cari mărturisesc șus și tare credința lor în Dumnezeu, dragostea lor față de Biserică,

nădejdea și încrederea lor că a noastră Biserică este chemată să aducă o nouă viață pentru Neamul Românesc.

Atunci, abaterea câtorva suflete rălește dela căfea cea adevărată este numai o nenorocire a lor ce o simțim adânc, dar drumul nostru spre steaua ce ne călăuzește ne duce la biruință sigură.

Fii cumiți !

Vieța e grea, dar o putem face „mai grea” sau mai ușoară” după cum ne servim de inteligența noastră. Căci în această lume deschilibrată numai inteligența aduce puțină ordine, numai ea așează persoanele și lucrurile la locul lor cuvenit și numai ea este aceea care ne face clarvăzători.

Întâiul lucru la ce ne învață inteligența noastră e ca să nu credem nimănui. Să fim cu ochii în patru, căci inamicii nu numai în cele materiale vreau să ne înșele, dar și cele spirituale ne dau diformate, sticlă în locul nestimatelor și în loc de apă cristalină, sucul răumiositor al mocirlelor. Și cine sunt acești inamici? Toată lumea. În acest vâl-mășag care e lumea de azi, inamicii sunt de multe ori mai apropiați de tine. Frate cu frate se ceartă pentru moștenire, prietenii duc pe mai mulți oameni la sapă de lemn și tovarășii îi bagă în pușcărie. Așa că inamicii de „meserie” nu au mult teren, — le-au luat înainte inamicii ascunși sub masca „omicilor”

Servitorul ne este inamic plătit, nu lucrează când nu e supravegheat, ne cauzează pagube și ne mânâncă nervii. Stăpânii noștri se năzuesc ca să stoarcă din noi cât mai multă muncă, pe lângă plata minimă. Nu este un comerciant ca să nu încerce să ne tragă pe sfoară și trebuie să fim cu mare băgare de seamă, ca să nu ne lăsăm înșelați. Colegii în oficiile lor își macină energiile, în calomniile contra colegilor și fiecare situație câștigată e stropită cu sângele și lacrimile persoanei căzute în lupta aceasta grea ce e viața de azi.

Și așa e și cu sufletul nostru. Nu numai contra eului nostru material și fizic sunt dirijate atâcurile, dar și contra eului nostru

spiritual. Și aici apoi inamicii noștri au multă libertate. Căci până ce atacul contra eului nostru fizic, — măcar la aparență, — este interzis de lege, sufletul nostru nu este apărat de nimeni, decât de Dumnezeu. E adevărat, că apărarea Lui e mai puternică decât toate apărările autorităților lumesti, însă sunt mulți mai slabi la inger, care nu observă mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu și cad prada ispitelor, care sunt cursa inamicilor noștri. Dacă ar fi numai o tăbliță mică, un semn din partea autorităților puse în locuri și pe obiecte primejdioase sufletului nostru, cum sunt în locuri primejdioase corpului nostru, poate că ar observa mai mulți mâna lui Dumnezeu, care cu un gest măreț ne oprește dela rău, ne interzice acela.

Cărțile, teatrul, cinematograful, radioul, avionul, tratamentele medicale, băile și strandul, moda și dansurile, școlile și universitățile, toate progresele culturii sunt în serviciul inamicilor noștri pământești, căci inamicul etern al neamului omenesc: diavolul, de multe ori își îmbracă chipul semenului nostru. Aceste propuse culturale toate revarsă veninul lor asupra săracului suflet al nostru. Apoi câte curente, câte religii, câte filosofii sunt în circulație, contra căror statul numai într-atât acționează, încât periclitează siguranța lui. Și afară de aceste câte primejdii nu ascund aceste pentru sufletul nostru !

Pentru aceea fii cumiți ! Nu e destul ca să corespundem legilor lumesti, nu e destulă o conduită legală, ci trebuie ca pe noi să se observe, că suntem fiii lui Dumnezeu, dela noi se cere moralitatea cea mai curată. Deci fii cu băgare de seamă ! Nu vă lăsați înșelați nici în viața de toate zilele de inamici voștri, dar nici în cele sufletești să nu vă lăsați ademeniți pe căile lăaturalnice, întunecoase, care se sfârșesc în vizuina răului ! Inteligența voastră luminată de Dumnezeu, va fi cel mai bun sfetnic, apoi aveți preoți buni care totdeauna vă dau povețe înțelepte, dar pentru numele lui Dumnezeu : fii cumiți !

Dr. Irina Berinde.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

Smerenia sau umilința

„Învățați dela mine că sunt blând și smerit la inimă”, zice Mântuitorul, însă El nu numai cu vorba ne a învățat aceasta smerenie ci și cu fapta, prin urmare cu toată dreptatea se numește El învățătorul acestei virtuți, de la care avem și noi să învățăm aceasta virtute, pentru că aceasta nu a putut învăța nici Platon, nici Socrate și nici Aristotele.

Filosofii păgâni vorbesc foarte frumos de anumite virtuți cum este lăria sufletească, cumpătul, dreptatea, însă despre umilință nici o idee nu au avut, așa încât în faptele și în toate virtuțile lor nu au căutat decât stima oamenilor, și eternizarea memoriei lor.

Așa era un anumit Diogene și alții, cari în haine zdrențuroase, în sărăcie și în abstenență s'au arătat că disprețuesc lumea, însă cu toate acestea abnegația au căutat-o numai pentru a câștiga admirația și stima lumii și au disprețuit restul lumii, cum ne arată aceasta Platon foarte frumos despre Diogene.

Intr'o bună zi erau mai mulți filosofi invitați la masă de Platon și între ei și Diogene. Casa era minunat împodobită. Covoare scumpe erau așternute prin întreaga casă și multe obiecte de artă, cum era obiceiul cu astfel de ocazii. Diogene a intrat cu picioarele întinate în casă și a murdărit covoarele. Platon l-a pus la întrebare: „Ce faci tu? Iar el a răspuns: „Calc în picioare orgoliul lui Platon.” Platon i-a răspuns: „Calci în picioare, însă printr'un orgoliu de altă natură.”

Prin aceasta a voit să-i spună că în mănjierea covoarelor se ascunde un orgoliu mai rafinat decât în posedarea lor.

Adevărata lepădare de sine, în care este cuprinsă umilința creștină a fost necunoscută și neatinsă de filosofii păgâni.

Ei nu au avut nici măcar noțiunea acestei virtuți, care învățată și propovăduită de Hristos a rămas să facă parte din patrimoniul credinței creștine.

Se apropie Crăciunul.

Se apropie Crăciunul și copiii se gândesc mai cu seamă la bucuriile pământești ale Crăciunului; ei văd numai joaca în voie bună, darurile lui Moș-Crăciun, bănuții și covrigii, nucile și merele care le vin în desăguță de pe urma colindelor... și le miroasă încă de o poștă, chiar de pe-acuma sărmăluțele ce forfotesc pe vatră... și toate bunățile amintite de Creangă, vajnicul nostru prozator... bunătați „făcute de casă, tăiate la un loc, fripte bine în tigaie... și cu mămăliguță caldă, de se duc unse pe gât...” Și cofăelul de vin profiriu atături.

Atâta e oare semnificația Crăciunului? Imbuibarea? Auzureala? D'apoi atunci suntem chiar păgâni; cași ei suntem robii simțurilor. Și cu amărăciune recunoaștem că cei mai mulți dintre așa zișii creștini nu se deosebesc de păgâni: trufași, deținători de situații înalte zidite pe nedreptate, minciună, lăcomie, hoție, luxură, intriga cea mai nerușinată, vătămarea aproapelui, nesocotirea lui Dumnezeu, alipirea de „cel rău.” Otrăvită e familia, societatea, viața noastră în legăturile ei, în toate direcțiunile și de existență individuală și colectivă — firește cu excepții... dar pierdute, nevăzute din negreala timpului.

Și doar „Răscumpărătorul” prorocit din veșnicie ne-a venit!

S'a întrupat între noi, a trăit între noi, ca o flacără a crescut și s'a mistuit și apoi iar s'a aprins, umplând de slavă pământul și cerul, și totuși rămâ-

nând de-apururea lângă noi, de-alungul veacurilor . . . plin de dragoste, plin de milă și de iertare . . . El ne-a scos din barbarie, de sub stăpânirea simțurilor, ne-a aprins flacăra conștiinții, ne-a învățat ce e demnitatea omenească, ne-a desprins privirile de pe pământ, ni le-a înălțat în sus; El a ridicat capul animalului spre zările veșniciei, ne-a cuprins de dorul necuprinsului, de-a infinitului.

De aceea noaptea în care ne-a sosit El a fost ultima noapte de întunec și întâia noapte de lumină, o noapte magică, misterioasă . . . încât omul din legendă se întreabă înfricoșat și nedumerit că „ce fel de noapte e aceasta în care câinii nu latră, stelele strălucesc mai viu ca în totdeauna, bâta nu ucide, jaratecul nu arde? . . .“

Noaptea aceea a fost noaptea desrobirii noastre, a libertății noastre sufletești; a fost noaptea în care ne-a sosit Divinul Prunc Isus, în care lumea antică a murit.

Ne întoarcem cu ochii spre prun-

cii noștri și ne întrebăm cu îngrijorare sfântă, ce văd ei în pruncul Isus?

Ce văd ei în Acela care s'a smerit, rupându-se din divinitate, luând trup omenesc și născându-se în condițiunile cele mai mizere, în Acela care s'a smerit și a ascultat până la moarte, în Acela care iubește nevinovăția, în Acela care ne este un exemplu pentru toate epocile vieții. Văd ei în Isus pe *Invățătorul nostru* atât prin viața lui particulară, cât și prin viața lui publică? Văd ei albeața crinului, simt ei mireasma smeritului toporaș? Înțeleg ei că fără Isus viața e putregai, că numai dela El putem învăța?

Cu smerenie și dragoste mă uit la mamele ce-și poartă copiii prin fața icoanelor din Sfânta Biserică și dragostea cu care se opresc împreună în fața Sfântului Pruncușor Isus.

O. C.

Poșta administrației. Cvităm cu mulțumită abonamentul primit dela dnii Alex. Cuza Anderco din Borșa și Petru Kirhmayer din Văleni, câte 52—52 Lei.

Calendar săptămânal.

4 — 10 Decemvrie 1932.

4. Dumineca XI. d. Inălț. sf. Cruci (Ev. Luca 13, 10.) M. Varvara
5. Luni C. Sava † 532
6. Marți P. Nicolae † 327 (Ev. Luca 6, 17.)
7. Mercuri P. Ambrozie † 397
8. Joi C. Patapie
9. Vineri Zem. Sf. Ana
10. Sâmbătă M. Mina, Ermogen.